

[Mejdahl]

medvirke til at løse problemet. Jeg kan med tilfredshed konstatere, at der både i Justitsministeriet og i Boligministeriet er bestræbelser i gang med henblik på en afklaring og vurdering af disse spørgsmål.

På Venstres vegne skal jeg tilkendegive, at vi imødeser resultatet af disse tiltag, inden vi eventuelt griber til lovgivning.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet har to imødekomende meldinger at give. For det første er vi rede til at stemme ja til begge beslutningsforslag, og hvis vor måske lidt lyssynede dissekering af SF's orakelordførelse holder stik, sikrer vi dermed flertal for disse forslag.

For det andet er det vores meget store håb, at disse forslag kommer til sidste behandling så hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre. Står det til os – men det gør det selvfølgelig ikke – vil vi meget gerne undlade udvalgsbehandling af disse forslag, så vi måske allerede kan få dem til anden behandling i begyndelsen af næste uge, for det er en sag, der i allerhøjeste grad haster, og derfor synes vi, at vi i stedet for at sidde og granske i udvalg hellere skal få det vedtaget lige så hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Efter disse to imødekomende meldinger bliver resten af min taletid stort set kritik, kritik og atter kritik af de syv uansvarlige partier i dette Ting.

Alt det, Socialdemokratiet skriver om, hvordan det vil løse tingene, har vi meget lidt sympati for. Det er faktisk sådan, at vi ser med modvilje på det meste af det og med skepsis på resten.

Men med den forstandige tale, som fru Pia Gjellerup holdt, blev vi bekræftet i den måde, vi selv læste forslagene på, nemlig at her kommer nogle forslagsstillere med et åbent sind og med en vifte af muligheder for, hvordan problemerne kan løses.

Det, der er det operative i de to forslag, og som fører til, at vi altså meget gerne ser dem vedtaget så hurtigt som overhovedet muligt, er for så vidt angår beslutningsforslag nr. B 79, at der skal nedsættes et hurtigtarbejdende udvalg, der skal undersøge, om de gældende regler vedrørende tvangsauktion m.v. er tilfredsstillende.

For så vidt angår beslutningsforslag nr. B 80 om, at der snarest muligt skal fremsættes for-

slag til lovgivning og aftaler, står der – det forstår vi ikke rigtig, men det står der altså – at det kan imødegå de alvorlige problemer for familier i dyrt finansierede ejerboliger.

Det er det, disse forslag indeholder, og det, som Folketinget skal tage stilling til, og det er Fremskridtspartiet særdeles enig i.

Justitsministeren omtalte for så vidt angår beslutningsforslag nr. B 79, at der kommer en betænkning i juni. Det vil selvfølgelig være vidunderligt med alle de korn, som de blinde høns, der efter justitsministerens omtale sidder i dette udvalg, måtte have fundet, men det kan da ikke afskære, at man også skal have yderligere gode ideer i det udvalg, som Socialdemokratiet foreslår, og som vi i hvert fald vil håbe først og fremmest kommer til at bestå af praktikere, der har begreb om tingene, og ikke af disse organisationsfolk, der åbenbart præger justitsministerens udvalg. Hvis det var os, der skulle nedsætte udvalget, ville det komme til at bestå af to eller tre medlemmer, og det ville være dygtige folk, som ved noget om disse områder, og som ikke er bundet af alle disse organisations- og salærinteresser, som ganske givet præger justitsministerens udvalg efter det, som justitsministeren sagde om, hvad det var for nogle, han eller måske hans forgænger havde placeret i det pågældende udvalg. Derfor mener vi, at der under alle omstændigheder er brug for dette yderligere udvalg, som Socialdemokratiet ønsker.

Når vi mener, at der skal ske noget, jo før jo bedre, er det selvfølgelig ikke – selv om boligministeren advarede imod panik – for at skabe panik, men fordi vi faktisk er rædselsslagne over den udvikling, som er i gang. Det, der sker som et resultat af den politik, der er ført i Folketinget, er jo, at vi er på vej ud i en situation, hvor mange, mange tusinde familiers grundlæggende aktiv både økonomisk og immaterielt – nemlig deres bolig – er ved at komme i en gevaldig fare.

Boligministeren kan indtil videre trøste sig med de tal fra Nykredit, der fortalte, at påskan faldt på et andet tidspunkt i 1989 end i 1988, og at antallet af martsrestancer den 15. april derfor var anderledes i 1989 end i 1988. Denne kalendermæssige tilfældighed ændrer ikke ved, at de, der færdes i de områder, hvor det er et særdeles alvorligt problem, oplever, at havde det været Venstres kernevælgere i bare en tiendedel af parcelhuskvartererne, havde vi haft